

Ārste ar krāsu paleti rokā

Datums: 15.07.2008

Autors: Inese Baranovska

Rubrika: Laiks Krāslavai

Ģimenes ārste Marina Procevska saviem pacientiem ne tikai palīdz atgūt veselību, bet varētu arī sniegt konsultācijas glezniecības pamatos. Viņas ārsta praksē Krāslavā acīs iekrīt daži radoši atribūti, kas padara telpu mājīgāku. Tā ir pašas ārstes glezna un virkne apgleznotu stikla trauku, uz kuriem redzami Vecrīgas un Maskavas skati, grieķu un Austrumu motīvi. Uz kādas pudeles iemigusi meitene, citā sastindzis jūras krasts ar īstām smiltīm. Marina brīvajā laikā aizraujas ar gleznošanu un tieši šie trauki bija viņas pirmie gara darbi, kuros iemūžinājusi ceļojumos gūtos iespaidus. Uz vienas vāzes uzgleznotais pūķis atgādina par ceļojumu uz Taizemi pirms dažiem gadiem, kad viņa par mata tiesu izvairijusies no iekļūšanas postošajā cunami, kas toreiz aiznesa tūkstošiem cilvēku dzīvību.

Viss sākās ar sunīti

Marina domā, ka mākslinieciskās dotības mantojusi no sava tēva, kurš bijis inženieris projektētājs. Savukārt onkulis Marinai četru gadu vecumā iemācījis ar vienu rokas vilcienu uzzīmēt sunīti, un kā apliecinājumu tam viņa veikli uzvelk ar pildspalvu precīzas dzīvnieciņa kontūras.

Rīgas Medicīnas institūtā viņa nebija vienīgā, kam patīcis gleznot, joprojām mājās Marina glabā kursa biedra Jurija Krupeņko dāvēto gleznu. Studentu gados gan nav bijis daudz brīva laika, nopietnāk glezniecībai viņa pievērsusies pirms gada, izmantojot mākslinieka Andreja Gorgoca aicinājumu apmeklēt viņa studiju.

Arī abas meitas izvēlējušās radošas profesijas – vecākā meita Olga strādā par žurnālisti laikrakstā "**Diena**" Rīgā, bet jaunākā Ļubova mācās Daugavpils Mūzikas vidusskolā. Tieši Ļubova mammu iedvesmojusi radīt muzikālu gleznu un Marina jūtas gandarīta, ka viņai izdevies uz molberta uzgleznot kaut ko abstraktu, kas nav tverams un ieraugāms acīm.

Saviem darbiem Marina iedvesmu rod jebkur. Pašai vismīļākā glezna esot ar sarkanām tulpēm, bet viena no interesantākajām ir Krāslavas skats naktī. Marina smejas, ka esot pateicīga pašvaldībai par neapgaismotajām ielām, kas deva sižetu brīnišķīgai gleznei. Reiz, atgrieždamās mājās no vecākiem, kuri dzīvo Miesnieku ielā, ieraudzījusi pasakainu skatu – biežām pārslām kritis sniegs, kuru no apkārtējās pasaules nogrieza laternas mestais vājš gaismas kūlis. Gaismā un ārpus tās sniegs zaigojis dažādās krāsās. Šobrīd tapšanas stadijā esot glezna ar cerīgiem. Par savām iecerēm Marina nevēlas īpaši stāstīt, jo tad var neizdoties.

Lai arī katru dienu ārstes praksē ir diezgan daudz pacientu, atliek arī brīvs laiks vaļaspriekam. Pavadījusi pēdējo apmeklētāju un sakārtojusi dokumentāciju, Marina ar nepacietību gaida glezniecības nodarbības, kas viņai pašai ir savdabīga terapija.

Arī medicīna ir māksla

Marina jau bērnībā zinājusi, ka būs ārste. Iespējams, sekojusi vectēva pēdās, kurš savulaik bijis pazīstams ārsts reģionā, turklāt septiņdesmitajos gados ārsta profesija bija prestiža un godājama. Marina uzskata, ka arī ārstniecība ir sava veida māksla, savu izvēli nekad nav nožēlojusi. Augstskolā izvēlējās terapeita specializāciju, jo zinājusi, ka ķirurgs no viņas neiznāks. Krāslavā nokļuva strādāt pēc norīkojuma, tolaik bija brīva iecirkņa terapeita vieta, kur arī palikusi, vien ar laiku pārdēvēta par ģimenes ārsti. Marinai pašai gan šis profesijas nosaukums diez ko nepatīk, jo tam esot kaut kāda negatīva pieskaņa, no kuras diez vai izdosies tikt vaļā.

Diemžēl Krāslavā esot izjūtams ārstu trūkums, neviens jauns ārsts pēdējos gados nav atnācis. "Tehnika slimnīcā sapirkta, bet nebūs, kam ar to strādāt", nopūšas ārste. Viņa domā, ka jaunieši jāmotivē pēc skolas iet studēt nevis biznesu, bet medicīnu. Tagad jaunatne ir ļoti komunikabla, mācās svešvalodas. "Ja jau medicīnas žurnālos publicē darba sludinājumus, kas aicina jaunos speciālistus strādāt Norvēģijā un sola visus labumus, tad par ko lai vispār runā!", sašutusi Marina par izveidojušos situāciju.

Viņas ārsta praksē reģistrēti 1800 pacienti, galvenokārt pieaugušie. Vismaz trešdaļu pacientu viņa pazīst personiski, jo viņi nākot visbiežāk. Reiz ar savu medmāsiņu nolēmusi nopietni pievērsties profilaksei, izsūtījušas personiskus ielūgumus nākt uz profapskatēm, taču no 10 pacientiem atnāca tikai viens, turklāt viņam patiešām tika atrastas nopietnas veselības problēmas. Pie ārsta labprātīgi nenākot neviens, taču pēc Marinas domām apmeklēt ārstu vajadzētu arī gadījumā, ja nav nekādu sūdzību, vienkārši jāveic vispārīga apskate. Jau pēc ārējā izskata, uzvedības, runas un gaitas ārste varot veikt diagnostiku. Daudzi pret savu veselību izturoties pavirši, grib visu tūlīt un uzreiz. "Cilvēks nav dators, kur podziņu nospiedi un esi vesels, jābrūņojas ar pacietību", saka Marina. Ārsta apmeklējums lauku reģionā esot pakļauts lauku darbiem. Šobrīd visi aizņemti dārzos, bet, tikko pabeigs rosīties, kļūs nedaudz brīvāki un vairāk sāks iet pie ārstiem.

Avots:

http://news.lv/Latgales_Laiks/2008-07-15/Arste_ar_krasu_paleti_roka